

Prof. dr hab. Irena Jędrzejczyk
32-615 Grojec
ul. Czajki 39
tel. 516230641

RECENZJA
pracy doktorskiej
pt.
„Asymetria informacyjna w strategiach udzielania kredytów dla ludności
na przykładzie ubezpieczeń kredytowych”

autorstwo: mgr Anna Popiołek

*przygotowanej pod kierunkiem naukowym prof. zw. dr hab. Andrzeja Sopoćko
a przedkładanej Radzie Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego*

Praca Pani mgr Anny Popiołek pt. „Asymetria informacyjna w strategiach udzielania kredytów dla ludności, na przykładzie ubezpieczeń kredytowych” jest dziełem naukowym ujmującym w sposób kompleksowy uwarunkowania i funkcje bancassurance, ze szczególnym uwzględnieniem funkcji zarządzania ryzykiem kredytowym w warunkach braku równowagi informacyjnej pomiędzy interesariuszami procesu kredytowego.

Wybór tematu, cele pracy

Autorka podaje teoriopoznawcze uzasadnienie wyboru tematu ale także widoczne są przesłanki praktyczne, które wpłynęły na decyzję o podjęciu się ważnego dla nauki problemu badawczego z zakresu teorii finansów. Teoriopoznawcze znaczenie rozwiązywanego w pracy problemu badawczego wynika ze znaczenia koncepcji asymetrii informacji dla teorii rynku usług finansowych, w szczególności rynku usług kredytowych i ubezpieczeniowych. Problem badawczy dotyczy przywracania równowagi informacyjnej pomiędzy konsumentem usług finansowych a świadczącym te usługi sektorem bankowym i ubezpieczeniowym we wzajemnej współpracy w ramach bancassurance. Zaś znaczenie aplikacyjne pracy polega na wykorzystaniu wyników krytycznej analizy i oceny prezentowanych światowych i krajowych rozwiązań prawnych, organizacyjnych i administracyjnych oraz możliwym zastosowaniu tych wyników do poprawy pozycji przetargowej konsumenta usług finansowych wobec współpracujących w świadczeniu tych usług banków i ubezpieczycieli dzięki zmianom prawnym, przywracającym równowagę informacyjną.

Na podstawie jasno sformułowanego celu głównego zawartego we Wstępie (8) można wywieść cele szczegółowe (s. 8 i s. 9): cel główny ma charakter poznawczy, bowiem Autorce chodzi o ocenę „adekwatności przepisów dotyczących bancassurance, wprowadzonych przez KNF, w stosunku do zmieniającego się otoczenia ekonomicznego”. Cele szczegółowe mają charakter poznawczy, metodologiczny i aplikacyjny a ich układ także jest przejrzysty. Szczegółowe cele poznawcze Autorka formułuje następująco: (1) zidentyfikowanie, na ile w działalności kredytowej banków przestrzega się ducha i litery przepisów dotyczących ubezpieczeń kredytowych; (2) określenie, w jakim zakresie klienci rozumieją swoje prawa i jakie są przyczyny niepełnego zrozumienia przepisów; (3) wskazanie, na ile obecna wysokość i podział składki ubezpieczeniowej odpowiada poziomowi zyskowności w innych operacjach finansowych i w całej gospodarce. Jako cel aplikacyjny przyjęto „zapropozowanie rozwiązań, które utrudniłyby podmiotom procesu ubezpieczeniowego obejście nowych regulacji. Cel aplikacyjny sformułowano z myślą o „nadzorcy rynku finansowego i o zarządzających bankami i ubezpieczalniąmi” (s.8) oraz z myślą o narzędziowym wspieraniu procesu nadzorowania podmiotów rynku finansowego.

Autorka wychodzi z założenia, że „nowe regulacje nie redukcją zjawiska podejmowania decyzji przez klientów w sytuacji niedostatecznej znajomości rzeczywistych warunków udzielania kredytów” (s. 10). Tezę tę Autorka weryfikuje pozytywnie i kontynuując przyjęty tok rozumowania podejmuje próbę weryfikacji kolejnej tezy, że niezbędne są do uzyskania równowagi informacyjnej w relacji bank-kredytobiorca: (1) określenie reguł podziału przychodów z ubezpieczenia między ubezpieczycielem a bankiem, (2) przeniesienie płatności składki ubezpieczeniowej z klienta na bank (s.10).

Praca obejmuje swoim zakresem przestrzennym Polskę w jej granicach administracyjnych a w ramach analizy porównawczej także niektóre kraje Europy Zachodniej (m.in. Wielka Brytania, Irlandia, Holandia, Szwecja, Włochy, Francja, Hiszpania, Portugalia, Belgia, Niemcy), terytorium niektórych europejskich krajów dawnego Bloku Wschodniego (Węgry, Słowenia, Rosja) a także kraje Ameryki Północnej, a mianowicie USA i Kanadę oraz kraje Ameryki Południowej (m.in. Brazylię) i Azji (Japonię, Chiny, Malezję, Koreę Południową) - por. s. 26 i dalsze oraz s. 154 i dalsze.

Dla osiągnięcia celu i wyczerpania tematu dysertacji Autorka posłużyła się szerokim zestawem metod, w szczególności analizą opisowo-jakościową, analizą porównawczą, także metodami statystycznymi, wykorzystując m.in. techniki badań dokumentacji, wywiadu standaryzowanego, kwestionariusza ankietowego i obserwacji uczestniczącej oraz wiele innych.

Autorka dokonała rzetelnej, wielokryterialnej analizy i oceny funkcji bancassurance w zestawieniu ze skutkami zmian w prawie oraz w zestawieniu z opinią klientów, opinią przedstawicieli nadzoru nad rynkiem finansowym oraz opinią przedstawicieli instytucji, w gestii których leży ochrona konkurencji i konsumenta, w tym także instytucji chroniących interesy ubezpieczonych i kredytobiorców.

Układ i treść pracy

Praca liczy 174 strony objętości. Pracę dokumentują tabele (24) i wykresy (14). Służące udokumentowaniu wyników pracy tabele i wykresy są w zdecydowanej większości we własnym autorskim opracowaniu.

Autorka wykorzystwała i zestawiała 110 różnych źródeł informacji, w tym 82 pozycje literatury przedmiotu, spośród których 26 pozycji to literatura obcojęzyczna, 28 aktów prawa różnej rangi, raportów i materiałów pomocniczych.

Treść pracy odpowiada tematowi określoneemu w tytule. We Wstępie jasno sformułowano przedmiot oraz zakres merytoryczny, przestrzenny i czasowy pracy.

Treść pracy podzielono na sześć rozdziałów, których kolejność i proporcje są właściwe i dostosowane do założeń metodologicznych. Tematyka poszczególnych rozdziałów w oryginalnym brzmieniu jest następująca:

- (1) Bancassurance – zakres stosowania pojęcia (ss 31),
- (2) Regulacje Komisji Europejskiej i Polski w zakresie ochrony klienta (ss 22),
- (3) Charakterystyka rynku bancassurance w Polsce (ss 34),
- (4) Pozycja klienta w umowie bancassurance na podstawie badania ankietowego (ss 36)
- (5) Skargi na działalność bancassurance (ss 16),
- (6) Perspektywa i konsekwencje rozwoju bancassurance dla sektora finansowego (ss 11).

Tematyka poszczególnych rozdziałów rozwinięta została poprzez podział ich treści na podrozdziały.

Treść rozdziałów i podrozdziałów odpowiada tematyce zawartej w nadanych im nazwach. Być może w samym nazewnictwie rozdziałów i podrozdziałów pożądanym byłoby częstsze nawiązywanie do podstawowego problemu naukowego tj. do asymetrii informacji, choć tę uwagę krytyczną łagodni zdecydowanie poprawne rozwijanie tego problemu w treści właściwej pracy. Poprawnie sformułowano cele pracy, podstawowy problem badawczy jak i hipotezy pracy.

Uwagi merytoryczne i formalne

Największym walorem przedstawionej do recenzji pracy jest jej oryginalność, wyrażająca się nade wszystko oparciem analizy na własnych badaniach Autorki i porównaniu ich wyników z badaniami obcymi. Postępowanie badawcze dotyczące części empirycznej pracy prowadzone przez Doktorantkę obejmowało kilka etapów, z których dwa wykorzystywały oryginalny i trudny do pozyskania materiał poznawczy. Jeden z etapów obejmował studia materiałów i dokumentów, w tym takich jak wyroki sądowe i raporty różnych instytucji chroniących interesy konsumenta jak również organizacji samorządu gospodarczego środowisk ubezpieczeniowych i bankowych. Przedmiotem studiów były m.in. rekomendacje dobrych praktyk jak również raporty KNF, raporty PIU, raporty Rzecznika Ubezpieczonych. W kolejnym etapie dla tych celów pracy, dla których materiał ten nie był wystarczającym, Doktorantka przeprowadziła badania bezpośrednio stron rynku bancassurance kwestionariuszem ankietowym, poddając ocenie proces komunikowania kredytobiorcy informacji o jego prawach, stanie prawnym prowadzonych operacji, korzyściach i obciążeniach. Zadania, jakie wykonała Doktorantka w wymienionych etapach postępowania badawczego dowodzą Jej bardzo dobrych kompetencji, pracowitości i rzetelności. Zakres tych zadań był szeroki, a ich wykonanie przez indywidualnego badacza w tym przypadku było wzorowe.

Za szczególnie ważne uznaję odniesienie się w niniejszej recenzji do najbardziej twórczo rozwiniętego w pracy pola badawczego a zaczerpniętego przez Autorkę z różnych teorii naukowych, w tym teorii kredytu, teorii ubezpieczeń i teorii asymetrii informacji.

Wyrazy uznania należą się Doktorantce szczególnie za wyświetlenie różnic w konstrukcji umowy ubezpieczeniowej w procedurach bancassurance i wskazanie potwierdzonej wynikami badań własnych takiej praktyki, że kredytobiorca płacąc składkę nie zostaje objęty ochroną ubezpieczeniową (por. s. 22,23 i dalsze). Nawiązując do teorii asymetrii informacji i własnych wyników badań wskazuje, że nie jest on tego faktu świadom, co dowodzi braku równowagi informacyjnej.

Przewaga banku nad kredytobiorcą zdaniem Autorki wyraża się nie tylko przewagą informacyjną ale także praktyką transakcji związanej polegającej na tym, że część banków sprzedaje ubezpieczenia jako warunek konieczny udzielenia kredytu, co dla klienta pozostającego pod przymusem ekonomicznym niezależnie od jego świadomości o konstrukcji umowy ubezpieczenia jest kolejnym przymusem (por. s.39).

Autorka słusznie więc ocenia, że składka, którą płaci klient jest ukrytą prowizją dla banku (s. 152). Potwierdzają to następujące praktyki stosowane przez banki w porozumieniu albo i bez porozumienia z ubezpieczycielem a nawet bez powiadomienia go o decyzji potrącania składki ubezpieczeniowej, co prowadzi do powiększania kwoty kredytu pozostałego do spłaty (s.40). Autorka przywołuje przykład wcześniejszej spłaty kredytu, w której to sytuacji niektóre banki nie zwracały całości niewykorzystanej składki ubezpieczeniowej a niektóre z nich potrącały z sumy należnej klientowi część kwoty, niektóre zmuszały klienta do zakupu ubezpieczenia na okres 5-ciu lat nawet jeśli umowa kredytowa została zawarta na okres krótszy (s.41).

Wychodząc od koncepcji funkcji i ról instytucji rynku finansowego Autorka odkrywa zamianę tych funkcji i ról pomiędzy bankiem a ubezpieczycielem, która to zamiana nie tylko zakłóca przejrzystość struktury tego rynku ale widocznie pogłębia nierównowagę informacyjną pomiędzy jego podmiotami. W ten sposób Autorka, jak się wydaje świadomie, w sposób odważny i dojrzały wkroczyła w toczący się w nauce spór dotyczący specjalizacji i podziału pracy w sektorze finansowym. Cechę zamiany ról banków i ubezpieczycieli Autorka dostrzega wyraźnie, bowiem już w rozważaniach nad ryzykiem działalności pisze jak być powinno „Ryzyko działalności bankowej koncentruje się w aktywach a w działalności ubezpieczeniowej w pasywach firmy” (s. 19).

Autorka dokładnie identyfikuje i wylicza sposoby tej zamiany, a mianowicie gdy pisze:

- (1) zamiana ról banku i ubezpieczyciela ma miejsc, gdy ten ostatni staje się windykatorem (s. 35)

- (2) mimo że bank występuje w roli ubezpieczającego i ubezpieczonego to ubezpieczyciel występował z regresem wobec klienta tj. kredytobiorcy (s. 52)

Autorka odkrywa nie tylko daleko idącą zamianę funkcji i ról pomiędzy podmiotami sektora finansowego ale odkrywa przejmowanie tych funkcji, zwłaszcza funkcji kredytowej i ubezpieczeniowej przez firmy spoza sektora finansowego. Polisy sprzedawane w marketach określane są mianem „przedłużania gwarancji” produktu (por. s. 153), co jest jawnym wprowadzaniem klienta w błąd i to nie tylko w sytuacji kredytowania zakupu.

Zasługą Doktorantki jest trafna ocena zarówno skali asymetrii informacji jak i miejsca jej kreowania na rynku, a mianowicie

- (1) w relacji kredytodawca – kredytobiorca
- (2) w relacji kredytodawca w roli ubezpieczającego i ubezpieczonego – ubezpieczyciel
- (3) w relacji sprzedający produkt niefinansowy i produkt finansowy – klient.

Bancassurance jako „biznes kreatywny” (por. s. 20) wymyka się też nadzorowi finansowemu, który nie jest w stanie dotrzeć do pełnej informacji o praktykach w tym zakresie stosowanych przez instytucje rynku finansowego a coś dopiero o praktykach stosowanych w tym zakresie przez podmioty spoza sektora finansów, nie podlegające przecież nadzorowi.

Za ważny wkład Doktorantki do teorii finansów należy uznać zidentyfikowanie wielorakich powiązań informacyjnych rynkowych i poza rynkowych dotyczących bancassurance.

Za szczególnie ważne uznaje następujące wnioski wynikające z analizy tych powiązań przeprowadzonej w dysertacji:

- (1) odnoszące się do banków, że:

- do maksymalizacji portfela kredytowego banki wykorzystują asymetrię informacji w relacji bank-kredytobiorca,

- maksymalizacja portfela kredytowego dominuje nad zasadą pełnej informacji o produkcie finansowym, wymaganą przez Dyrektywę MiFiD, co oznacza, że nadzór nad rynkiem finansowym w tym zakresie nie jest skuteczny;

- (2) odnoszące się do ubezpieczycieli, że nie są skutecznie wdrożone do praktyki wytyczne KNF sformułowane na podstawie Rekomendacja „U”, bowiem:

- zakład ubezpieczeń nie powinien wypłacać ubezpieczającemu (np. bankowi) wynagrodzenia a w praktyce wypłaca, co jest sprzeczne z kluczową wytyczną rozdzielania funkcji ubezpieczającego, ubezpieczonego i pośrednika ubezpieczeniowego,

- prowizja agencyjna powinna być rozłożona w czasie w całym okresie trwania umowy, a w praktyce mają miejsce częste odstępstwa od tej zasady (por. s. 60 i 61).

Wyniki pracy potwierdzają wszystkie przyjęte na Wstępie tezy. Analiza wyników badań własnych kwestionariuszem ankiety (s. 107 - 132) a także badań własnych z wykorzystaniem metody wywiadu (por. s. 152) prowadzi do wniosku, że wymienione wyżej regulacje w niedostatecznym stopniu redukują zjawisko nieświadomości klientów w zakresie rzeczywistych warunków udzielania kredytu, co było do udowodnienia jako hipoteza pierwsza. Udowodniona dzięki wynikom badań Autorki jako teza druga asymetria informacji w kwestii podziału dochodów z ubezpieczeń prowadzi do bardzo ważnego wniosku aplikacyjnego. Określenie reguł podziału przychodów z ubezpieczeń między ubezpieczycielem a bankiem i wprowadzenie zakazu obciążania klienta jest niezbędne do uzyskania równowagi informacyjnej w multilateralnej relacji ubezpieczyciel - bank-kredytobiorca.

Wartość naukową pracy podnosi znacząco analiza porównawcza i wskazanie w oparciu o jej wyniki wzorcowych rozwiązań podjętego problemu pochodzących z innych krajów, możliwych do zastosowania w niektórych przypadkach w Polsce.

Opracowanie wyników badań ankietowych i ich prezentacja dowodzi bardzo dobrych umiejętności warsztatowych Autorki. Wszystkie bez wyjątku tabele i wykresy opatrzone precyzyjnie sformułowaną nazwą i trafnym komentarzem. Prezentacja wyników dotyczących każdej części ankiety kończy się podsumowaniem oraz zapowiedzią przedmiotu rozważań w następnej części.

Wysokiej oceny wartości merytorycznej pracy w żadnej mierze nie obniżają pewne nieścisłości terminologiczne, drobne przekłamania, drobne potknięcia stylistyczne czy redakcyjne, które z obowiązku recenzenta podnoszę w uwagach krytycznych poniżej.

I tak, nie jest prawdą, że „W Polsce ustawy tworzy Ministerstwo Finansów” (por. s. 12), bowiem w Polsce ustawy tworzy władza ustawodawcza a nie wykonawcza, zaś szerszy jest krąg podmiotów, które mogą występować z inicjatywą ustawodawczą.

Nie jest prawdą, że Mondial Assistance jest ubezpieczycielem (por. s. 72, bowiem w rzeczywistości jest to nazwa międzynarodowej grupy kapitałowej, której spółki w Polsce zajmują się m. in. dostarczaniem usług typu assistance (tj. medycznych, technicznych i innych) oraz dystrybucją ubezpieczeń.

Pojęcia kredytu i pożyczki nie są synonimami, a w takim znaczeniu zostały użyte w zdaniu „... w jakim stopniu koszt ubezpieczenia podnosi bazowe koszty kredytu i ile wynosi rzeczywista stopa oprocentowania pożyczki ...” (por. s. 9).

Lekturę pracy utrudnia używanie w niektórych przypadkach potocznych, skrótowych, w miejsce oficjalnych urzędowych, nazw instytucji finansowych (por. s. 16, s.19, s. 38, s. 71). Dla zilustrowania tej trudności można podać przykład skrótu „Pekao” (por. s. 19), gdzie Czytelnik przymuszony jest domyślać się o którą z dwóch bankowych spółek akcyjnych chodzi Autorce, bo obie w swej nazwie urzędowej ten właśnie wyraz zawierają.

Lekturę pracy utrudnia też używanie skrótów w różnych miejscach tekstu bez ich wcześniejszego rozwinięcia czy wyjaśnienia. Dla zilustrowania tej trudności można podać przykład skrótu EIOPA (por. s. 47 i inne), który wyjaśniono Czytelnikowi dopiero na końcu pracy (por. s.156).

Przykładem drobnego przekłamania literowego jest użycie błędnego skrótu DDI w miejsce poprawnej nazwy dokumentu unijnego IDD (Insurance Distribution Directive 2016/97 z 20 stycznia 2016 r.), który traktuje o dystrybucji ubezpieczeń (por. s. 44). Poważniejszego podejścia wymaga natomiast dość kontrowersyjna i upraszczająca opinia, że dokument ten jest zaostrzoną wersją Dyrektywy pod nazwą IMD2 (Insurance Mediation Directive 2002/92/WE).

Zestawienie bibliograficzne jest niepełne w tym znaczeniu, że:

- niektóre przywoływane w tekście źródła informacji nie zostały w nim uwzględnione (np. pozycje autorów takich R. Kurek, J. Mirrelees, A.M. Spence i inni, por. s. 2, s.36, s. 37 i dalsze);
- nie podano pełnego opisu bibliograficznego wykazanej pozycji (np. brak nazwy wydawnictwa, miejsca lub roku wydania itp.).

Podkreślając wszystkie przedstawione w niniejszej recenzji dokonania Doktorantki jako twórcze i nowatorskie z obowiązku recenzenta podnoszę jeszcze raz odczuwalny brak wyeksponowania w tytułach rozdziałów i podrozdziałów asymetrii informacji.

Wszystkie podniesione wyżej uwagi krytyczne mają charakter polemiczny i nie umniejszają w żadnym razie bardzo wysoko ocenionej wartości merytorycznej pracy.

Dodać należy, że od strony formalnej praca przygotowana jest z zachowaniem zasady staranności.

Reasumując, Autorka oparła swoje rozważania na dotychczasowym ugruntowanym dorobku naukowym prezentowanym w literaturze przedmiotu.

Dla osiągnięcia celów pracy i potwierdzenia hipotez Autorka umiejętnie i z wielkim powodzeniem nie tylko wdrożyła imponującą liczbę, wypracowanych przez innych badaczy wyników i wniosków na gruncie nauk o finansach, ale dzięki badaniom własnym niektóre twórczo rozwinęła a także udoskonaliła aparat narzędziowy badań.

Mimo, że literatura przedmiotu dostarcza w pewnym zakresie przykładów identyfikacji funkcji i ról instytucji rynku finansowego Autorka samodzielnie dokonała uszczegółowienia tych funkcji w obszarze bancassurance, przyjęcia nowych kryteriów klasyfikacyjnych i nowego ich grupowania a także oceny etapów realizacji umowy ubezpieczenia (por. tab. 23, s. 144 - 146). Cennym owocem Jej pracy jest trafna ocena adekwatności przepisów wprowadzanych przez KNF w stosunku do zmieniającego się otoczenia ekonomicznego i trafna identyfikacja obszarów bancassurance wymagających regulacji (por. zestawienie wynikowe zaprezentowane w tab. 8, s.54-55). Autorka prezentuje podejście dynamiczne i nie

ogranicza się do przypisania funkcji poszczególnym obiektom obserwacji naukowej, pełnionym aktualnie lecz pokazuje zmiany w zakresie pełnionych funkcji przez ten sam obiekt wraz z upływem czasu i pod wpływem zmian w otoczeniu prawnym i gospodarczym.

Znaczenie rozważań zawartych w dysertacji ma zarówno charakter naukowy jak i praktyczny. Wyniki pracy pozwoliły wyodrębnić Autorce szczególnie trudną do wdrożenia grupę rozwiązań organizacyjnych, finansowych i technicznych poprawiających skutki rozwiązań prawnych dla konsumenta usług bancassurance oraz dla współpracujących w tym zakresie podmiotów biznesowych i organów nadzoru.

Wyniki żmudnych badań materiałów i dokumentów odniesione do wyników badania pierwotnych, pozwoliły Autorce ocenić stan i perspektywy rozwoju bancassurance w Polsce (por. rozdział 6) oraz wynikające stąd konsekwencje dla sektora finansowego. Dzięki znacznej skali badań własnych i studiów materiałów wtórnych (w tym skarg, wyroków sądowych i innych dokumentów) oraz literatury przedmiotu ocena współpracy banków, ubezpieczycieli i kredytobiorców ma oryginalną i nowatorską interpretację.

Konkluzja

Zalety metodologiczne i poznawcze pracy zapewniają jej godną uwagi wartość teoriopoznawczą i aplikacyjną.

Oryginalny wkład Autorki w sformułowanie przedmiotu badań nad funkcjami banków i ubezpieczycieli oraz Jej wkład do nauki polegający na opracowaniu autorskiego modelu równowagi informacyjnej we współpracy bankowo-ubezpieczeniowej w ramach bancassurance z uwzględnieniem złożonych uwarunkowań prawnych, ogólnoekonomicznych, finansowych i innych a także na ujęciu wzajemnych powiązań i relacji między podmiotami tego segmentu rynku finansowego, jakim jest bancassurance, uznają za ważny dla nauk ekonomicznych, w szczególności dla dyscypliny finanse.

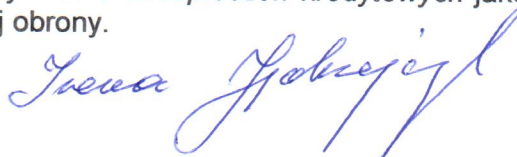
Cechą tego modelu jest wyeliminowanie relacji, w których bank może być zarówno pośrednikiem, ubezpieczającym i ubezpieczonym (por. s. 158) i oparcie go o relacje, w których w każdym przypadku umowy (umowy ubezpieczenia) stroną umowy powinien być kredytobiorca, a bank pośrednikiem. W modelu tym cena ubezpieczenia powinna być zgodna ze składką ubezpieczeniową.

W toku analizy przedmiotu badawczego podjętego w dysertacji Autorka wyczerpała zakres tematyczny badań. Podkreślam, że rozwiązanie problemu badawczego wymagało nie tylko wiedzy ale i umiejętności uchwycenia wielorakich elementów ilościowych i jakościowych, z czego Autorka wywiązała się bardzo dobrze.

Przedstawione przesłanki uzasadniają pozytywną opinię o recenzowanej pracy ze względu na oryginalność rozwiązania problemu badawczego, ogólną wiedzę teoretyczną Kandydatki oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej a także uzasadniają wniosek o dopuszczenie do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Reasumując stwierdzam, że oceniana praca Pani mgr Anny Popiołek pt. „*Asymetria informacyjna w strategiach udzielania kredytów dla ludności, na przykładzie ubezpieczeń kredytowych*” spełnia ustawowe warunki rozprawy promocyjnej na stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie finanse, zgodnie z Ustawą z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz.595 z późn. zm.) oraz zgodnie z aktami wykonawczymi do Ustawy, w tym Rozporządzenia MNiSW z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora.

W związku z tym wnoszę do Rady Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego o przyjęcie pracy Pani mgr Anny Popiołek pt. „*Asymetria informacyjna w strategiach udzielania kredytów dla ludności, na przykładzie ubezpieczeń kredytowych*” jako rozprawy doktorskiej i dopuszczenie do jej publicznej obrony.

Warszawa, dnia 22.07.2017 r.